

[Ministeren for skatter og afgifter]

er kommet med både skriftligt og mundtligt her i salen, som skal give udtryk for, at jeg har ændret holdning til denne sag.

Det har altid været min holdning og er stadig væk min holdning, at det skattesystem, vi skal have i dette land, skal være tilpasset de realiteter, som borgerne lever under. Det er skattesystemet ikke. Det skattesystem, vi har, er tilpasset personer, der er lønmodtagere, som hæver deres løn hver eneste måned, og som derfor har en konstant indtægt.

Der er to punkter, hvor vort skattesystem ikke er tilpasset realiteterne. Det ene er det, vi drøfter i dag, nemlig selvstændige næringsdrivende med svingende indtægter, og end ikke hr. Stavad kan på nogen som helst måde bestride, at vi her har et problem, hvis vi skal have en lige og ensartet beskatning.

Jeg kan sige til hr. Thoft, at det ikke bare gælder næringsdrivende, men at det så sandelig også gælder kunstnere. Kunstnere kan også benytte sig af denne lovgivning, idet de i skattemæssig henseende er selvstændige næringsdrivende. I øvrigt var en af de første ting, jeg gjorde, da jeg overtog ministerposten, at nedsætte et udvalg til netop at se på kunstens og kunstnernes stilling i det skattemæssige system.

Dette lovforslag er altså ikke nogen ny idé, idet jeg aldrig nogen sinde har bestridt, heller ikke i forhold til Tolvmandsforeningen eller i forhold til folketingsdebatten, hvis man ser nogle linjer forud, at spørgsmålet om de svingende indtægter er et problem i vores skattelovgivning. Spørgsmålet er bare, hvordan vi løser dette problem. Når jeg har afvist de forslag, der kom fra hr. Glistrup, og når jeg har afvist at løse problemet i sin tid hos Tolvmandsforeningen, skyldes det simpelt hen, at vi ikke havde fundet en metode, hvormed vi kunne sikre os, at en løsning af problemet ikke skulle give anledning til skattetænkning. Det er ganske typisk i forbindelse med debatten om hr. Glistrups forslag, for til forskel fra det forslag, fremskridtspartiet fremsatte, er dette her begrænset i åremål. Vi inddrager renten, og jeg ved ikke, hvem der har fornøjelsen af at have flere års løn stående – det kan man jo ikke engang, for det er jo kun 25 pct., men så 1 års eller 1½ års løn – i de 6 måneder uden at få rente for dem. Det tror jeg ikke på nogen som helst måde er en fordel, selv ikke i forhold til den eventuel-

le skattebesparelse, der optræder, såfremt man går ned i indtægt.

Dette er et system, som man kun kan få glæde af, hvis man har svingende indtægter, og det kan ikke misbruges af højtgagerede, det kan ikke misbruges til at skyde sin skat foran sig; det vil i hvert fald være usædvanlig tåbeligt, hvis nogen forsøger at gøre det.

Jeg har derfor løst de problemer, der blev nævnt i mit svar til Tolvmandsforeningen, jeg har løst de administrative problemer, idet vi jo vedtog en forenkling af hele spørgsmålet om investeringsfonde og deres udbetalinger for nogle år siden. Jeg har løst problemet med hensyn til udskydning af skat, for det kan ikke bruges her. Det er rigtigt, at vi har gældende regler, som i nogen grad afdæmper virkningerne af svingninger også for erhvervslivet. Det, vi har gjort her, er bare at finde en mere hensigtsmæssig regel, som derfor skal hjælpe erhvervslivet på en bedre måde end de regler, vi har. Jeg gentager: jeg synes, kritikken er særdeles hyklerisk, for vi er alle enige om den intention, at vi skal forsøge at løse problemet med de svingende indtægter. Socialdemokratiet er enig i spørgsmålet om virksomhedsskat – det er deres måde at løse det på – dette her er en anden måde at løse det samme problem på, og vi har været enige om det, når vi har gennemført nogle af de foranstaltninger, som faktisk kan benyttes og bliver benyttet til at udjævne indtægter.

Så skal jeg i øvrigt blot sige til hr. Stavad, at jeg synes, han skal holde op med at gætte på, hvordan det indbyrdes forhold er i regeringen. Det er selvfølgelig meget interessant, og jeg lærer noget nyt hver gang, fordi det ligner ikke det, som jeg oplever til daglig, men det ville jo være kedeligt, hvis det begyndte at smitte og jeg skulle begynde at gætte på, hvordan forholdene er inden for socialdemokratiet, hvor det på den anden side ikke er så svært at gætte, da man jo hører mange udtalelser om det.

Dette forslag er fremsat af regeringen i enighed. Jeg synes, det er et godt forslag. Det løser et meget centralt problem, og det løser det på en sådan måde, at det ikke kan misbruges. Skulle der være noget, vi har overset, hvor nogle meget skarpe hjerner med hensyn til misbrug kan finde på nogle ideer, ja, all right, så kan det drøftes nede i udvalget.